

REFERENCES

- Dychkivska, 2004* – Dychkivska I. M. Innovatsiini pedahohichni tekhnologii: Navchalnyi posibnyk / I. M. Dychkivska.– К.: Akademvydav, 2004.– 352
- Kostiuk, 1964* – Kostiuk H. S. Pedahohycheskaia entsyklopedyia / H. S. Kostiuk. M. 1964.– Т. 1.– 831s.
- Ziazium, 1987* – Ziazium Y. A. Osnovy ped. Masterstva / Y. A. Ziazium – К. : Vyshcha shk., 1987. – 207 s.
- Metodyka navchannia, 2010* – Metodyka navchannia ukrainskoi movy v pochatkovii shkoli: navchalno – metodychnyi posibnyk dlia studentiv vyshchyykh navchalnykh zakladiv / Za nauk. red. M. S. Vashulenska.– К. : Litera LTD, 2010.– 364 s.

УДК: 378.014 (477)

Галина Черненко, Олександр Вороненко

ОСНОВНІ ЗАВДАННЯ ТА ПРИНЦИПИ РЕФОРМУВАННЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

У статті розкрито проблему реформування вищої освіти в Україні. Доведено актуальність даної проблеми на сьогодні. Проаналізовано низку наукових праць з даної проблеми. На основі аналізу «Стратегії реформування вищої освіти в Україні до 2020 року» виділено й обґрунтовано основні завдання реформування вищої освіти, а саме: забезпечення конституційних прав громадян на якісну вищу освіту та рівного доступу до неї (кожна людина має право на здобуття вищої освіти); реорганізація системи управління вищої освіти з метою забезпечення захисту національних, регіональних та місцевих інтересів (здійснення управління вищою освітою з врахуванням інтересів всіх суб'єктів національної системи вищої освіти України); трансформація університетів у центри незалежної думки, які здатні дати персонал та ідеї для прискореної модернізації країни (самостійність, незалежність і відповідальність учасників освітнього процесу); забезпечення справедливої конкуренції між закладами вищої освіти як запоруки високої якості освіти; створення належного зв'язку між ринком праці та системою вищої освіти; інтеграція вищої освіти України у світовий і європейський освітньо-науковий простір. Детально проаналізовано кожне із завдань стратегії реформування вищої освіти та представлено шляхи і можливості їх реалізації. Проаналізовано основні принципи реформування вищої освіти (людиноцентризм, наукова обґрунтованість, готовність до системних змін, реалістичність, послідовність) за стратегією розвитку вищої освіти України.

Ключові слова: вища освіта, завдання, принципи, стратегія реформування вищої освіти.

В статье раскрыты проблемы реформирования высшего образования в Украине. Доказана актуальность данной проблемы на сегодня. Проанализирован ряд научных трудов по данной проблеме. На основе анализа «Стратегии реформирования высшего образования в Украине до 2020 года» выделены и обоснованы основные задачи реформирования высшего образования, а именно: обеспечение конституционных прав граждан на качественное высшее образование и равного доступа к ней (каждый человек имеет право на получение высшего образования); реорганизация системы управления высшего образования с целью обеспечения защиты национальных, региональных и местных интересов (осуществление управления высшим образованием с учетом интересов всех субъектов национальной системы высшего образования Украины); трансформация университетов в центры независимой мысли, которые способны дать персонал и идеи для ускоренной модернизации страны (самостоятельность, независимость и ответственность участников образовательного процесса); обеспечение

справедливої конкуренції между учреждениями высшего образования как залога высокого качества образования; создание должной связи между рынком труда и системой высшего образования; интеграция высшего образования Украины в мировое и европейское образовательно-научное пространство. Детально проанализировано каждое из заданий стратегии реформирования высшего образования и представлены пути и возможности их реализации. Проанализированы основные принципы реформирования высшего образования (человекоцентризм, научная обоснованность, готовность к системным изменениям, реалистичность, последовательность) по стратегии развития высшего образования Украины.

Ключевые слова: высшее образование, задачи, принципы, стратегия реформирования высшего образования.

The article reveals the problems of the reform of higher education in Ukraine. The urgency of the problem nowadays has been proved. A number of scientific papers on this issue have been analyzed. Based on the analysis of the "Strategy of the reform of higher education in Ukraine till 2020" basic tasks of reforming higher education have been selected and justified, namely ensuring the constitutional rights of citizens to the qualitative higher education and equal access to it (everyone has the right to higher education); reorganization of the system of higher education in order to protect national, regional and local interests (the implementation of higher education management taking into account the interests of all subjects of the national higher education system of Ukraine); the transformation of the universities into the centers of independent thought, which can provide personnel and ideas for accelerated modernization of the country (the independence, autonomy and responsibility of the participants in the educational process); ensuring fair competition between higher education institutions as a guarantee of high quality education; creating a proper connection between the labor market and the higher education system; the integration of higher education of Ukraine into the world and European educational and scientific space. Each of the objectives of the strategy of the reform of higher education has been examined in depth and the ways and possibilities of their implementation have been presented. The basic principles of the reform of higher education such as anthropocentrism, scientific validity, commitment to systemic changes, reality, consistency, have been analyzed according to the strategy of the development of higher education in Ukraine.

Key words: higher education, objectives, principles and strategy of reforming higher education.

Постановка проблеми. Державна політика в галузі вищої освіти спрямована на досягнення українською освітою сучасного світового рівня; реформування та оновлення змісту, форм, методів, принципів та засобів навчання у вищих освітніх закладах з врахуванням європейських стандартів освіти; відродження й подальший розвиток національних науково-освітніх традицій, регіональних та місцевих інтересів системи вищої освіти; примноження інтелектуального потенціалу суспільства.

У Законі «Про вищу освіту» зазначено, що державна політика у сфері вищої освіти ґрунтується на принципах: сприяння сталому розвитку суспільства; доступності вищої освіти; незалежності здобуття вищої освіти від політичних партій, громадських і релігійних організацій; міжнародної інтеграції та інтеграції системи вищої освіти України у Європейській простір; наступності процесу здобуття вищої освіти; державної підтримки підготовки фахівців з вищою освітою для пріоритетних галузей економічної діяльності, напрямів фундаментальних і прикладних наукових досліджень, науково-педагогічної та педагогічної діяльності; державної підтримки освітньої, наукової, науково-технічної та інноваційної діяльності університетів, академій, інститутів, коледжів; сприяння

Pedagogy

здійсненню державно-приватного партнерства у сфері вищої освіти; відкритості формування структури і обсягу освітньої та професійної підготовки фахівців з вищою освітою [Закон України..., 2014].

Тому реалізація реформ у системі вищої освіти потребує посиленої праці уряду країни, керівних освітніх установ, освітніх закладів та всього громадянського суспільства.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблему реформування системи вищої освіти в Україні досліджували такі науковці як В. Андрущенко, М. Євтух, В. Кремень, М. Левшин, С. Ніколаєнко, Н. Ничкало, В. Огнев'юк, М. Таланчук, О. Уваркіна, А. Ярошенко і ін. Ними аналізувалися та висвітлювалися різні підходи до освітніх реформаційних процесів в умовах входження України в єдиний освітній простір.

На сьогодні цінною працею з питань щодо реформування вищої освіти є монографія В. Рябченка «Вища школа України в загальноцивілізаційному контексті: соціально-філософський аналіз з позицій світоглядно-компетентнісного підходу» (2015 р.). Автором уточнено сучасну місію вищої освіти в Україні, розкрито необхідність розв'язання проблеми компетентності з позицій багатовимірності, обґрунтовано актуалізацію особистості студента як дієвого чинника розвитку вищої школи й розроблено концептуальну модель соціалізації особистості студента [Рябченко, 2015].

В. Лозовий у своїй праці «Напрями реформування сучасної вищої освіти в Україні» розкриває необхідність реформування системи вищої освіти в Україні за європейськими зразками, виділяє напрями реформування і вказує на взаємозв'язки інноваційного розвитку економіки з удосконаленням системи освіти [Лозовий, 2013]. Проблему вищої освіти України у процесі інтеграції до Європейської освітньої системи розкрито у працях В. Ципко [Ципко, 2013].

Однак, незважаючи на значну кількість наукових публікацій, сьогодні виникають нові проблеми щодо реформування національної вищої освіти, які потребують подальшого аналізу й дослідження. З врахуванням постійних реформ у галузі освіти дана проблема є надзвичайно актуальною.

Метою нашої статті є теоретичне обґрунтування основних завдань і принципів реформування вищої освіти в Україні.

Виклад основного матеріалу. Нині в Україні досить гостро стоїть питання реформування вищої освіти, адже від висококваліфікованих фахівців залежить майбутнє нашої держави. Вища освіта в Україні спрямована на формування сукупності знань, умінь і практичних навичок, способів мислення, професійних, світоглядних і громадянських якостей, морально-етичних цінностей, інших компетентностей, які здобувають студенти у вищих навчальних закладах з відповідною галуззю знань за

певною кваліфікацією на рівнях вищої освіти, що за складністю є вищими, ніж рівень повної загальної середньої освіти [Закон України..., 2014].

У «Стратегії реформування вищої освіти в Україні до 2020 року» зазначено, що основною метою реформування є створення привабливої та конкурентоспроможної національної системи вищої освіти України, інтегрованої у Європейський простір вищої освіти та Європейський дослідницький простір [Стратегія реформування..., 2014].

Одним із основних завдань реформування вищої освіти є забезпечення конституційних прав громадян на якісну вищу освіту та рівного доступу до якісної вищої освіти [Стратегія реформування..., 2014].

У Законі «Про вищу освіту» зазначено, що право на вищу освіту гарантується незалежно від віку, громадянства, місця проживання, статі, кольору шкіри, соціального і майнового стану, національності, мови, походження, стану здоров'я, ставлення до релігії, наявності судимості, а також від інших обставин. Ніхто не може бути обмежений у праві на здобуття вищої освіти [Закон України..., 2014]. Р. Шаповал у праці «Конституційне право людини і громадянина на освіту в Україні» зазначає, що право на освіту посідає одне з найважливіших місць у системі конституційних прав, свобод та обов'язків людини і громадянина. Воно є необхідним фактором розвитку не тільки особистості, її інтелектуального потенціалу, але й політичної та економічної системи суспільства [Шаповал, 2011]. На думку автора, поступовий перехід до загальної вищої слід інтерпретувати не як забезпечення загальної та обов'язкової вищої освіти, а як створення в українському суспільстві реальних можливостей для кожного випускника середньої школи отримати вищу та спеціальну середню освіту, тобто закінчити ВНЗ 1-4 рівня акредитації. Принциповим орієнтиром розширення права на освіту у сфері вищої освіти має стати її інтерпретація не лише як процесу підготовки фахівців, а як необхідної життєвої стадії розвитку кожної людини [Шаповал, 2011].

Наступним не менш важливим завданням реформування вищої освіти є реорганізація системи управління вищої освіти з метою забезпечення захисту національних, регіональних та місцевих інтересів [Стратегія реформування..., 2014]. Управління вищою освітою передбачає чітке розмежування повноважень між трьома рівнями освітянських структур: органами державного управління освітою, державними установами, що забезпечують якість вищої освіти і науки (ДАК, Державна інспекція навчальних закладів України, Український центр оцінювання якості освіти) і ВНЗ [Лозовий, 2013].

На рівні державного управління освітою має розроблятися і втілюватися державна політика в галузі вищої освіти. Ця політика повинна фіксувати та аналізувати зовнішні та внутрішні виклики, які постають перед країною [Лозовий, 2013]. Другий рівень здійснює напрацювання стандартів вищої освіти, акредитації напрямів, розроблення і втілення критеріїв і методик оцінки якості освітньої і наукової діяльності, атестації

Pedagogy

наукових кадрів вищої кваліфікації [Лозовий, 2013]. Вищі навчальні заклади самостійно виконують весь комплекс навчально-наукової, виховної та інноваційної діяльності, напрацьовують рішення щодо актуальних питань розвитку суспільства, ґрунтуючись на засадах університетської автономії та академічних свобод у вищій школі [Лозовий, 2013]. При цьому варто не забувати про регіональні та місцеві інтереси.

Третім завданням, яке передбачено стратегією реформування вищої освіти є трансформація університетів у центри незалежної думки, які здатні дати персонал та ідеї для прискореної модернізації країни [Стратегія реформування..., 2014]. У Законі «Про вищу освіту» зазначено, що держава сприяє розвитку вищих навчальних закладів як центрів незалежної думки. Вищий навчальний заклад має право на *автономію* – самостійність, незалежність і відповідальність у прийнятті рішень стосовно розвитку академічних свобод, організації освітнього процесу, наукових досліджень, внутрішнього управління, самостійного добору і розстановки кадрів у межах; та академічну свободу – самостійність і незалежність учасників освітнього процесу під час провадження педагогічної, науково-педагогічної, наукової та інноваційної діяльності, що здійснюється на принципах свободи слова і творчості, поширення знань та інформації, проведення наукових досліджень і використання їх результатів та реалізується з урахуванням обмежень, встановлених законом [Закон України..., 2014].

Наступне завдання реформування вищої освіти: забезпечення справедливої конкуренції між закладами вищої освіти як запоруки високої якості вищої освіти [Стратегія реформування..., 2014]. Це завдання на сьогодні є занадто складним і для того щоб якимось його реалізувати, на нашу думку, варто запропонувати прості й зрозумілі правила прийому до вищих навчальних закладів; завчасно оприлюднювати нововведення у сфері організації прийому абітурієнтів до вищих закладів; забезпечити стабільний обсяг державного замовлення для важливих суспільству спеціальностей; надати право вищим навчальним закладам вносити поправки в правила прийому на правах університетської автономії.

Важливим у вирішенні даного завдання є створення якнайкращих умов для формування майбутніх висококваліфікованих фахівців (якісне кадрове, матеріально-технічне та інформаційне забезпечення навчального процесу) та спрямування всіх зусиль на розвиток креативності студента.

На сьогодні гострою проблемою в освіті є створення належного зв'язку між ринком праці та системою вищої освіти. На жаль, але переважна більшість працедавців на сьогодні впевнені, що отримана у вищих навчальних закладах освіта не дозволяє молодому фахівцеві негайно включитися в роботу [Сафонова, 2013]. Тому конкуренція змушує ринок праці усе більш активно втручатися в процес освіти й пред'являти системі освіти свої вимоги. Як зазначає В. Сафонова, найважливішим

завданням служби маркетингу в системі вищої освіти є організація взаємодії навчального закладу з ринком праці. Необхідна серйозна дослідницька діяльність вищих навчальних закладів з аналізу потреб у фахівців як в об'єктивному, так і в структурному співвідношенні тенденції розвитку й прогнозування ситуації на ринку праці [Сафонова, 2013]. Успішне виконання цього завдання залежить від якості викладацького складу (здатність і готовність перебудувувати свою роботу відповідно до існуючих вимог); якості підготовки студентів (готовності до отримання саме якісних знань, що пов'язано з вимогами освітніх програм, удосконаленням системи підбору абітурієнтів у вищі навчальні заклади); якості педагогічних технологій, що використовуються у навчальному процесі вищих навчальних закладів; застосування організаційних, науково-методичних, кадрових заходів, спрямованих на підтримку стабільного функціонування і розвитку цих систем з метою вироблення, передусім, здатності швидко реагувати на зміни в існуючому суспільстві.

Безумовно реформування вищої освіти не може здійснюватися без реалізації завдання щодо інтеграції вищої освіти України у світовий і європейський освітньо-науковий простір [Стратегія реформування..., 2014]. Розв'язання комплексу завдань, пов'язаних з приєднанням України до європейського освітньо-наукового простору на основі підготовки майбутніх професіоналів знаходиться у площині рішень, спрямованих на новий інноваційний, науково-технологічний розвиток України [Ципко, 2013]. Отже, інтеграція української вищої освіти у європейський та світовий освітній простір можлива лише за умов реформування та модернізації підготовки спеціалістів у вищих навчальних закладах країни в контексті Болонського процесу. За умов зростання рівня вищої освіти в Україні та вагомим внеском національної вищої школи в перспективне майбутнє нашого суспільства сприятиме визнанню української освіти серед рівноправних членів Європейського Союзу [Ципко, 2013].

Реалізація вище охарактеризованих завдань вищої освіти можлива з врахуванням основних принципів. Одним з найважливіших принципів у освіті є *людиноцентризм*. Як зазначає В. Кремень: «Поняття людиноцентризму сповнене глибокого філософського змісту. Терміном людиноцентризм позначаються різноманітні й водночас концептуально спрямовані відтінки філософської думки, об'єктом яких є людина. Тілесність, обдарованість, духовність, освіченість, моральність, егоїзм, розумність, цілеспрямованість – усе це є фрагментами постійно змінюваної картини буття людини, які розкривають її нові аспекти, але не вичерпують нескінченного змісту» [Кремень, 2015, с. 9]. Застосування принципу людиноцентризму в управлінні вищою освітою спрямоване на формування вільної і відповідальної особистості, формування світоглядних установок, поглядів, цінностей загальнолюдського характеру, забезпечення умов для вільного самовизначення кожної людини у світоглядному просторі для

Pedagogy

прийняття нею власних цінностей у формі життєвих цілей, провідних мотивів та інтересів, прагнень, потреб, принципів тощо [Рябенко, 2013].

Другий принцип – це наукова обґрунтованість стратегії реформування вищої освіти. Він передбачає використання наукових методів, нових підходів і шляхів в обґрунтуванні мети, завдань, методів, принципів, ресурсів якості вищої освіти.

Не менш важливими у процесі реформування вищої освіти є принципи готовності до системних змін, реалістичності мети та послідовності кроків. Адже з врахуванням розвитку суспільства, креативності молодого покоління, потреби суспільства у кваліфікованих кадрах зміни є не минучими, тому треба бути готовими до їх реалізації [Стратегія реформування..., 2014].

Висновки. Отже, аналіз нормативних документів таких як Закон України «Про вищу освіту» та «Стратегія реформування вищої освіти в Україні до 2020 року» свідчить про те, що саме в них представлені правові й організаційні засади для реформування вищої школи, що сприяє її інтеграцію в Європейський простір вищої освіти. Реалізація основних завдань та принципів реформування вищої освіти, на нашу думку, дозволить сформувати національну духовну еліту здатну до розбудови України як європейської держави; сформувати цінності громадянського суспільства з орієнтацією на розвиток України, яка матиме своє місце серед найуспішніших країн світу; сприяти актуалізації, самореалізації та саморозвитку особистості молодого покоління та бути конкурентно спроможними на освітянському ринку праці.

ЛІТЕРАТУРА

- Закон України...*, 2014 – Закон України «Про вищу освіту»: [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>.
- Кремень, 2009* – Кремень В.Г. Філософія людиноцентризму в стратегіях освітнього простору / В. Г. Кремень. – К. : Педагогічна думка, 2009. – 520 с.
- Лозовий, 2013* – Лозовий В.С. Напрями реформування сучасної вищої освіти в Україні / В.С. Лозовий // Освіта, наука і культура на Поділлі. – 2013. – Т.20. – С. 140-145.
- Рябенко, 2013* – Рябенко Є.М. Принципи людиноцентризму в управлінні вищою освітою: мотиваційні аспекти професійної діяльності викладача як суб'єкта освітнього простору / Є.М. Рябенко // Гуманітарний вісник ЗДІА. – 2013. – №56. – С. 33-42.
- Рябенко, 2015* – Рябенко В. Вища школа України в загальноцивілізованому контексті: соціально-філософський аналіз з позицій світоглядно-компетентного підходу: [монографія] / В. Рябенко. – К. : Фітосоціоцентр, 2015. – 674 с.
- Сафонова, 2013* – Сафонова В. Маркетинговий механізм взаємодії ринку освітніх послуг і ринку як складова економічного розвитку : [Електронний ресурс]. – Режим доступу // http://www.chtei-knteu.cv.ua/herald/content/download/archive/2011/v1/NV-2011-V1_64.pdf.
- Стратегія реформування...*, 2014 – Стратегія реформування вищої освіти в Україні до 2020 року: [Електронний ресурс]: Режим доступу // http://osvita.ua/doc/files/news/438/43883/NE_Reforms_Strategy_11_11_2014.pdf.
- Ципко, 2013* – Ципко В.В. Вища освіта України у процесі інтеграції до Європейської освітньої системи: [Електронний ресурс] : Режим доступу : http://www.rusnauka.com/14_NPRT_2010/Pedagogica/53660.doc.htm.
- Шаповал, 2011* – Шаповал Р. В. Конституційне право людини і громадянина на освіту в Україні / Р. В. Шаповал // Право і безпека. – 2011. – 31 (38). – С. 29-35.

REFERENCES

- Zakon Ukrainy...*, 2014 – Zakon Ukrainy «Pro vyshchu osvitu»: [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>
- Kremen*, 2009 – Kremen V.H. Filosofiia liudynotsentryzmu v stratehiakh osvitnoho prostoru / V. H. Kremen. – K.: Pedagogichna dumka, 2009. – 520 s.
- Lozovyi*, 2013 – Lozovyi V.S. Napriamy reformuvannia suchasnoi vyshchoi osvity v Ukraini / V. S. Lozovyi // *Osvita, nauka i kultura na Podilli*. – 2013. – T.20. – S.140-145.
- Riabenko*, 2013 – Riabenko Ie.M. Pryntsypy liudyno tsentryzmu v upravlinni vyshchoiu osvitoiu: motyvatsiini aspekty profesiinoi diialnosti vykladacha yak sub'iehta osvitnoho prostoru / Ie.M. Riabenko // *Humanitarnyi visnyk ZDIA*. – 2013. - №56. – S.33-42.
- Riabchenko*, 2015 – Riabchenko V. Vyshcha shkola Ukrainy v zahalnosvyvilizovanomu konteksti: sotsialno-filosofskyi analiz z pozytsii svitohliadno-kompetentnoho pidkhotu: [monohrafiia] / V.Riabchenko. – K.: Fitosotsiotsentr, 2015. – 674 s.
- Safonova*, 2013 – Safonova V. Marketynhovyi mekhanizm vzaiemodii rynku osvitnikh posluh i rynku yak skladova ekonomichnoho rozvytku: [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu // http://www.chtei-knteu.cv.ua/herald/content/download/archive/2011/v1/NV-2011-V1_64.pdf
- Stratehiia ...*, 2014 – Stratehiia reformuvannia vyshchoi osvity v Ukraini do 2020 roku: [Elektronnyi resurs] : Rezhym dostupu // http://osvita.ua/doc/files/news/438/43883/HE_Reforms_Strategy_11_11_2014.pdf.
- Tsytko*, 2013 – Tsytko V. V. Vyshcha osvita Ukrainy u protsesi intehratsii do Yevropeiskoi osvitnoi systemy: [Elektronnyi resurs]: Rezhym dostupu : http://www.rusnauka.com/14_NPRT_2010/Pedagogica/53660.doc.htm
- Shapoval*, 2011 – Shapoval R. V. Konstytutsiine pravo liudyny i hromadianyna na osvitu v Ukraini / R.V. Shapoval // *Pravo i bezpeka*. – 2011. – 31 (38). – S. 29-35.

УДК 371.132:378

Оксана Шелевер

ФОРМУВАННЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ГОТОВНОСТІ ДО ПЕДАГОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

У статті розглядається готовність до діяльності як об'єкт наукового дослідження. Проаналізовано різні підходи до визначення сутності понять «готовність до діяльності», «готовність до професійної діяльності», «готовність до педагогічної діяльності». Обґрунтовано проблему психологічної готовності майбутніх фахівців до педагогічної діяльності. Особлива увага звертається на формування психологічної готовності до інноваційної професійної діяльності, яка є показником здатності педагога нетрадиційно вирішувати актуальні для особистісно-орієнтованої освіти проблеми.

Ключові слова: *готовність, готовність до діяльності, готовність до професійної діяльності, професійна готовність педагога, психологічна готовність до професійної діяльності, майбутні фахівці, навчальний процес, підготовка майбутніх педагогів, інноваційна професійна діяльність.*

В статье рассматривается готовность к деятельности как объект научного исследования. Проанализированы различные подходы к определению сущности понятий «готовность к деятельности», «готовность к профессиональной деятельности», «готовность к педагогической деятельности». Обоснованно проблему психологической готовности будущих специалистов к педагогической деятельности. Особое внимание обращается на формирование психологической готовности к инновационной профессиональной деятельности, которая является показателем способности педагога нетрадиционно решать актуальные для личносно-ориентированного образования проблемы.

Ключевые слова: *готовность, готовность к деятельности, готовность к профессиональной деятельности, профессиональная готовность педагога, психологическая*